

Kamala riita?

Astor Piazzolla, itseoppinut bandoneonin soittaja pani tangon uusiksi. Niin uusiksi, että sai jopa lempu kotimaastaan Argentiinasta.

Nyt, lähes kymmenen vuotta Piazzollan kuoleman jälkeen jokainen itseään kunnioittava tango-orkesteri joutuu opettelemaan vähintään yhden Piazzollan kappaleen. Kuulemani perusteella monet olisivat saaneet jättää opettelematta. Niin huonosti tango nuevo usein sujuu. Katson itsekkäästi omaavani oikeuden näinkin kovaan arvosteluun, koska aikoinaan pääsin seuraamaan Piazzollan salpaavaa soittoa.

Suomessa on kuitenkin yksi verraton Piazzolla-porukka, nimittäin tamperelainen In Time-kvintetti. Nuoret klassista musiikkia soittavat pojat perustivat vallankumouksellisen yhtyeensä vajaa kymmenen vuotta sitten. Uhkarohkeaksi hankkeen teki erikoisesti se, että kukaan ei osannut soittaa bandoneonia, jonka ympärille koko Piazzollan musiikki kehkeytyy. Tai ehkä heillä oli onnea, koska Piazzolla oli niin ylittämätön bandoneonisti, että vertailuista olisi voinut tulla masentavia.

Valittiin konserttiharmonikka. Siitä saa vähän samanlaista saundia kuin argentiinalaisesta riemurasiasta, mutta räiskyvyys ja yllätyksellisyys puuttuvat tyystin. Toisaalta harmonikka on paljon helpompi kuin bandoneon, että sillä on mukavampi luritella.

Tamperelaispojat kokosivat kimpsunsa ja matkustivat vuonna 1994 Italiaan kansainväliseen Astor Piazzolla-kilpailuun. Ja voittivat yllättäen koko roskan!

Minulle on siunautunut muutamia kertoja mahdollisuus seurata näiden supisuomalaisten kiltin näköisten poikien rajua musisointia. Konsertit on yleensä järjestetty pimeähköissä pikkupaikoissa, joissa yleisö pääsee lähelle. Jo konsertin puolessa välissä on meinannut pudota pallilta. Musiikki itsessäänkin, mutta erikoisesti soittajien sitoutunut ote ja soittamisen kiivaus vievät armotta mukanaan. Monet murheet unohtuvat sellaisessa menossa. Piazzollakin olisi varmaan ihastunut.

In Time Q otti viime vuoden keväällä uuden askeleen yhdistämällä Piazzollan musiikin nykytanssiin. Niin ikään tamperelainen tanssiteatteri Mobita/Dansco valmisti Mari Rosendahlin suunnitteleman teoksen Piazzollan La Camorra-sarjaan. Tosin joistakin julisteista saa käsityksen, että idea on tanssijoiden.

Nyt tämä mainio esitys tuotiin vihdoinkin tänne sydänmaillekin eli Kansallisoopperan Alminsaliin. Se sali on vähän liian fiini tällaiselle musiikille, vaikka esityksen aikana käytettiin rutosti teatterisavua.

Tanssi on musiikin nimen mukaisesti yhtä suurta riitaa ja epäsopua. Piazzollan säveltämä teos ei mielestäni ole mitenkään korostetun riitaista. Ehkä nimi onkin vähän kontrapunkti.

Tanssijat pyörivät etualalla, ja muusikot soittavat taustan hämärässä. Silti musiikki vie kirkkaasti voiton.

pajen